

være Tale om at forbyde al Handel med Svin. Ja, det tror jeg egentlig ikke, jeg har nogen Berettigelse til. Berettigelsen til i det Hele taget at udstede Forbud skal jo heftes i den Paragraf, jeg før citerede, men jeg skal gjøre opmærksom paa, hvorfor jeg ikke er for den Ting. Det er, fordi det ikke er muligt at have nogen Kontrol i den Henseende, og jeg anser det for uheldigt at udstede Forbud, som slet ikke kunne overholdes, og det vil man ikke her overføre et Forbud med en saa simpel Karakter.

Det ærede Medlem og et andet æret Medlem kom ind paa Begravelses-spørgsmaalet. Jeg er ganske vist ikke her i Stand til at sige, hvorledes disse Begravelser ere foregaaede, og det kan man heller ikke forlange. Skulde de medføre Farer for Fremtiden, maa man se at rette det. Instruxen — som jeg har underskrevet — forlanger, at der skal være 4 Fod Jord over Dyrene, og at de i Forveien skulle være uftadeliggjorte ved Desinfektion eller paa anden Maade. Mere kan jeg ikke sige om den Ting, ganske vist veed jeg, at der fra forskjellig Side er fremkommet Ønske om at faae dem opbrændte. Det er nu i og for sig umuligt. Der har ogsaa været Forslag om at anvende dem til Sæbetogning og deslige, og Spørgsmaalet har været taget under Overveielse, men det er fraraadet af Alle dem, der forstaa sig paa det, som aldeles utilstedeligt. Om man ved Hjælp af Damp kunde foraarjage en hurtigere Dekomponering, er en anden Sag, men jeg har troet, at det eneste Korrekte i dette Tilfælde var: ingen økonomisk Anvendelse af det Medslag. Væk med det! At man søger at tilintetgjøre det paa den heldigste Maade, er en Selvfølge. At jeg ikke staar ved den Slags Ting, er ligesaa selvfølgelig.

Jeg har allerede bemærket, at jeg ikke anser Svineholdet paa Lossepladserne for at være heldigt i sanitær Henseende. Der er en Løgeautoritet, som før mig har udtalt, at de her i Landet lidet befjendte Traktiner ogsaa lettest forekomme under disse Forhold. Det er et Moment til. Men jeg skal give det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds Ret i, at det heller ikke er heldigt, at Svin andet Steds holdes paa Møddinger; at det ubetinget medfører sanitære Ulemper, tør jeg ikke bestemt sige; de Dyr kunne jo assmilere mange Ting. Svinet er dog efter min personlige Erfaring af Naturen ingenlunde et urenligt Dyr; tværtimod! det trives allerbedst under de renligste Forhold. Det holder overmaade meget af at blive oversprøjet hver Dag

eller hver anden, at blive renset hyppig med Sæbe eller Vand osv. Det er givet, at Badsning af Svin fremmer deres Sundhed, det vide alle de Herrer her. Det har i gamle Dage været en Uskik, at man lod Svinene gaa paa Møddingen. Uden at tale om det æstetisk Forkastelige og de sanitære Ulemper derved, skal jeg tillade mig at sige, at noget i landøkonomisk Henseende mere Absurdt end at lade sine Svin gennemrode sin Gjødning, kan ikke tænkes. Jeg antager ogsaa, at vort Landbrug nu staar paa det Standpunkt, at det aldrig sker mere. Skulde der være Steder, hvor man endnu gjør det, er det Tegn paa, at vi have Steder i Landet endnu, hvor Agerbruget staar paa et aldeles utilladeligt lavt Niveau, og saa maa saadanne Agerbrugere virkelig se at hjælpe sig selv. — Med Hensyn til den Bestemmelse, der er sat ind i § 1 om Erstatning af Statskassen, som det ærede Medlem og for Resten ogsaa et andet æret Medlem rørte ved, saa maa jeg bede ærede Medlemmer fastholde, hvorfor Forslaget er formuleret saaledes og ikke paa nogen anden Maade. Jeg har tilladt mig at udtale andet Steds og skal atter udtale her, at Grunden dertil er den, at medens jeg gik ind paa i denne Velighedslov og i dette Tilfælde at afgjøre Sagen paa denne Maade, saa ønsker jeg dog ikke, hvad man var tilbøielig til fra flere Sider i det andet Thing, at lade denne Afstemning betyde, at dermed var Spørgsmaalet principielt afgjort. Om man sætter denne Termin ind eller giver Loven en anden Begrændsning paa kortere eller længere Tid er mig det Samme, men jeg tror, at man efter denne Forklaring vil finde Bestemmelsen temmelig uftadelig.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup) udtalte sig om Afsetningsforholdene her i Landet og Forholdet til Udlandet. Jeg skal i den Henseende først gjøre opmærksom paa, at Udførslen her fra Landet jo ikke er forbudt — medens der vel er andre Lande, der har forbudt Indførsel — og det er da ogsaa vittterligt, at der udføres Dyr — om det i dette Dieblif er meget praktisk at udføre Dyr, er et andet Spørgsmaal. Hvad Afsetningen her i Landet for Dieblifket angaar, saa indrømmer jeg, at Priserne ere vigende, og det maatte de blive, naar Alle vilde sælge strax; men det kan jo være, at de rette sig. Iøvrigt tør jeg imidlertid antage efter den Oversigt, jeg kan have, at der i Dieblifket ikke mangler Afsetning i nogen væsentlig Grad, men at man i dette Dieblif under nogenlunde Forhold kan blive af med sine Svin. Hvad Forholdet til Udlandet og